

GROENLINKS NIEUW-WEST VOOR DE OPVANGLOCATIE ANDERLECHTLAAN 3

Wij spreken vanavond over een onderwerp waarbij de gemoederen maar al te vaak hoog oplopen. Vaak voert angst voor het onbekende de boventoon. Wij moeten hiernaar luisteren, en een gedegen afweging maken op basis van de feiten. Gisteren waren wij op werkbezoek bij de opvang van HVO Quirido aan de Derkinderenstraat, waar sinds een jaar 150 ongedocumenteerden worden opgevangen. En dit bezoek bracht mij terug tot wat de kern van dit verhaal zou moeten zijn, en wat er vanavond van ons gevraagd wordt.

- Wij zijn geen rechters, die bepalen of deze mensen hier mogen blijven of moeten vertrekken.
- Wij zijn geen kamerleden, die beslissen over de wetten die de rechters toetsen.
- Wij zijn zelfs geen raadsleden, die uiteindelijk beslissen over het beleid omtrent de opvang van deze mensen

Wij zijn buurt-vertegenwoordigers, er wordt ons gevraagd welke aandachtspunten en maatregelen er nodig zijn om een goede 24-uursopvang te realiseren. Er wordt ons gevraagd of er op deze locatie gedegen bezwaren zijn die opwegen tegen de hoge nood aan een humanitaire opvang voor een zwakke groep mensen.

Hierbij is de belangrijkste feedback uit de Derkinderenstraat al meegenomen: het moet kleinschaliger, meer sociale controle, meer ons kent ons. Ik ben blij dat we dat in dit voorstel terugzien. Op eenzelfde avond als de onze is er in in stadsdeel Noord een pand afgevallen. Het pand stond in een sociaal zwakkere wijk, en in plaats van de opvang kwam er een kinderdagverblijf met een voorschool die uit de wijk dreigde te verdwijnen toen het laatste huurcontract afliep.

Ik heb dergelijke plannen in deze discussie niet gehoord, en zie dan ook geen reden om deze locatie af te wijzen. Wij stemmen vanavond over een veilige plek waar mensen kunnen werken aan hun toekomst, waar deze ook is. Ik werd twee weken geleden geraakt door de empathische inbreng van collega Alkaduhimi: deze mensen kunnen nergens heen dus laten we ze op straat staan? 70 mensen, die vangen we gewoon op, dat is Amsterdam: Heldhaftig, vastberaden, barmhartig. Daar zijn wij trots op. Deze mensen vallen tussen wal en schip, en hebben juist daarom een veilige plek nodig vanwaar ze verder kunnen met hun leven.

Wij herkende ons in de bewoners-reactie die in de stukken staat:

Er is angst [...] Toch denk ik dat met communicatie en samenwerking de kou uit de lucht gaat. De oplossing zit niet in het afwijzen van deze groep mensen, maar in ontmoeting. Daarom hebben wij drie adviezen ingediend waar wat ons betreft op gelet moet worden. Daar hebben wij na het werkbezoek enkele toevoegingen aan die ik straks graag voor zal dragen.

Ik hoop dat we vanavond tot een advies kunnen komen waar we als Amsterdammers en Nieuw-Westers trots op mogen zijn. Dat een advies uitbrengen dat recht doet aan onze barmhartige en heldhaftige stad en het gastvrije Nieuw-West zoals wij dat kennen.